

Mansoor Hekmat Week 2017

4-11 June

در بزرگداشت زندگی برابر
منصور حکمت

هفته منصور حکمت ۱۴ - ۲۱ خرداد

حکمتیست ۱۶۰

۱۵ مه ۲۰۱۷ - ۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۶
دوشنبه ها منتشر میشود



حکمتیست می پرسد:

همکاری ۶ جریان "کردستانی" در انتخابات



حکمتیست: هفتم اردیبهشت ماه

امسال، بیانیه ای مشترک از جانب شش حزب و سازمان و گروه کردستان ایران که شامل کومه له، هر دو حزب دموکرات کردستان ایران، هر دو شاخه سازمان زحمتکشان و "سازمان خبات" است، امضا شده است. این جریانات خواستار تحریم انتخابات ریاست جمهوری در ایران شده اند. در مورد این حرکت بحثهایی در میان طیفی از فعالین سیاسی راه افتاده است. یک پای اصلی انتقادات وجود جریانی اسلامی مانند خبات و رفتن کومه له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) پای اقدامی مشترک با این جریان است. همزمان بحثهایی مطرح اند مبنی بر اینکه عربستان به کمک بارزانی در تلاش است جبهه ای از اپوزیسیون کرد جمهوری اسلامی برای تداخل در کردستان ایران درست کند و این حرکت را هم در این چهارچوب بررسی میکنند.

از طرف دیگر فعالین حزب کمونیست ایران این حرکت را گامی مثبت علیه جمهوری اسلامی و جوابی به وحدت طلبی مردم کردستان و... میدانند و میگویند در گذشته هم کومه له با احزاب سیاسی کردستان علیه جمهوری اسلامی همکاری های معینی داشته است. نظر شما در مورد این اقدام چیست؟

خالد حاج محمدی: اجازه بدهید تک به تک به مسائلی که اشاره کردید، هم همکاری نیروهای اپوزیسیون علیه جمهوری اسلامی و ... صفحه ۲

انتخابی در کار نیست!

در مراسم تحقیر و اعلام بی حقوقی خود، شرکت نکنید!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

بیهوده نیست از ولی فقیه و بیت امام تا روحانی و اصلاح طلب، از احمدی نژاد تا نیروها، جریانات دست راستی اپوزیسیون، سوت و کور بودن بساط انتخابات را هشدار میدهند و همگی چمپاته زنده اند که بالاخره با کدام ترفند و فریب، با ترساندن مردم از کدام "خطر" یا "هیولا" تنور انتخاباتشان را گرم کنند، مردم را فریب دهند و آنها را پای صندوق رای ببرند. اگر دوره ای صف رنگارنگی از سران و مهره های رژیم تا جریانات راست پرو حکومتی، در حمایت میدیای دست راستی غرب، میتوانستند شرکت در انتخابات را بعنوان فرصتی برای تشدید شکافها و .. صفحه ۴

سیاست خارجی، سوختن ورق گشایش سیاسی-اقتصادی تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، و دوره تمام شدن بازی با همه ورق های قدیمی، است. انتخابات امسال، از این زاویه، و در شرایط کیسه خالی هر دو جناح، برای جمهوری اسلامی معضلی جدید است. تبدیل روز ثبث نام کاندیداتوری رئیس جمهوری به روز اعتراض به فقر، به بیکاری، به بیحقوقی زن، به فساد مالی دولت و سران حکومتی، به قوانین ارتجاعی اسلامی حاکم در جامعه، نه فقط اعلام آشکار بی اعتمادی مطلق پائین به بالا که اعلام علنی مسخره و پوچ بودن نمایشی است که قرار است به نام "انتخابات" برگزار شود.

بار دیگر در ایران زمان برگزاری نمایش تکراری "انتخابات" رئیس جمهوری، زیر حاکمیت خفقان و استبداد مطلق و ممنوعیت فعالیت احزاب سیاسی، زمان تبدیل "گشتی گیری" چهار سال یکبار جناح های حکومتی، و زمان نمایش "انتخابات" رسیده است. انتخابات امسال اما در دوره و فضایی متفاوت، در فضایی مملو از بی اعتمادی مطلق اکثریت مردم محروم جامعه ایران نسبت به همه جناح های جمهوری اسلامی، برگزار میشود. دوره برگزاری انتخابات در شرایط: سوختن ورق "اصلاح رژیم"، سوختن ورق "اعتدال در اسلامیت رژیم"، تمام شدن ارزش مصرف فواید چرخش در

آزادی برابری حکومت کارگری

حکمتیست می پرسد ...

هم چهارچوب اصولی این همکاری ها و رابطه کومه له با این جریانات و حرکت اخیر آنها پیردازم.

ما نه در گذشته و نه اکنون مشکلی با رابطه احزاب سیاسی و همکاری های معین آنها با هم نداشته و نداریم. ما نه فقط برقراری رابطه با احزاب و سازمانهای مختلف را قابل انتقاد نمیدانیم، بلکه در مقاطعی چه در کومه له و حزب کمونیست ایران در دوره پیش از جدایی ما، چه در دوران بعد از جدایی از این حزب، ما تلاش کرده ایم در مقاطعی مانند دوره خطر حمله امریکا به ایران، خطر سناریوی سیاه و در دفاع از مدنیت و زندگی مردم در مقابل تعرض هر دولت و نیروی ارتجاعی با سازمانهای مختلف اپوزیسیون رابطه بگیریم و نیروهای اپوزیسیون را به پایبندی به تعهداتی بکشانیم و در این رابطه با آنها همکاری هایی داشته باشیم.

تا جایی که به کردستان برگردد نیز در موارد زیادی مانند دست یافتن به راه حلی اصولی به مسئله کرد در کردستان، همکاری اطلاعاتی علیه توطئه های جمهوری اسلامی، مقابله با خطر قدرت گیری جریانات

سلفی و پرو داعشی تا مقابله با کشیده شدن جنگ نیابتی عربستان، ترکیه و جمهوری اسلامی به کردستان و خطر همکاری احزاب ناسیونالیست کرد در این پروژه، ما تلاش کردیم توجه نیروهای سیاسی در کردستان را به مخاطراتی که جامعه را تهدید میکند و بستن سدی مشترک در مقابل این مخاطرات جلب کنیم.

از این زوایه امروز هم ما به نفس رابطه کومه له با اپوزیسیون جمهوری اسلامی و تلاش مشترک نیروهای سیاسی برای عدم شرکت مردم کردستان در انتخابات، انتقادی نداریم و آنرا امری مثبت ارزیابی میکنیم. تا جائیکه به حزب حکمتیست برمیگردد، ما به روال همیشه نه تنها مردم را تشویق کرده ایم که در انتخابات شرکت نکنند، بلکه نفس انتخابات در جمهوری اسلامی، حتی به مفهوم بورژوازی آن، را هم به عنوان انتخابات برسمیت نشناخته ایم. از اینرو تلاش کومه له برای اقناع و یا فشار سیاسی به احزاب و جریانات ناسیونالیست کرد، که مدتها عملا امید خود را به یکی از جناح های جمهوری اسلامی در کردستان بسته بودند، در اتخاذ سیاست عدم شرکت در

انتخابات و علیه این مضحکه و قبول اینکه به هر میزان که میتوانند تلاش کنند مردم فریب نخورند و پای صندوق ها نروند را امری مثبت ارزیابی میکنیم. هرچند سیاست عدم شرکت احزاب ناسیونالیست کرد تاکتیکی و موقتی باشد.

در مورد نقدهایی که به این مناسبت به کومه له میشود نیز چند نکته را توضیح بدهم.

زمانیکه به نقدها و اقداماتی که جریانات دیگر در این رابطه انجام داده اند نگاه میکنید، متأسفانه بطور محسوسی متوجه رقابتهای سازمانی میشوید. در اینکه "خبات" یک باند مذهبی مسلح و تا مغز استخوان ارتجاعی است تردیدی نیست؛ در اینکه رابطه با این باند و همکاری با آن، این باند مرتجع را در اذهان مردم به سطح یک جریان سیاسی ارتقا میدهد شکی نیست. اما "خبات" ورژن مذهبی باند زحمتکشان به رهبری مهتدی است. باند قومی که سالها است در جمع احزاب کردستان به نام کومه له حضور دارند و نه فقط از طرف کومه له بلکه و علاوه از طرف بخشی از نیروها و احزاب سیاسی چپ بعنوان یک سازمان سیاسی به رسمیت شناخته شده است.

متأسفانه همکاری امروز کومه له با "خبات" میتواند برگ عضویت این جریان ارتجاعی به کلپ "احزاب کردستان" باشد و باید علیه آن ایستاد و از این زاویه اعتراض بسیاری از فعالین چپ و آزادیخواه قابل فهم است.

علاوه بر این، این اولین بار نیست که کومه له با این گروهها وارد همکاری و رابطه سیاسی میشود. مورد کنگره ملی کرد که متشکل از طیف متنوعی از احزاب سیاسی کردستان تا باندهای قومی و ناسیونالیستی از نوع مهتدی و پژاک و... بود، نمونه بارزی از چنین رابطه ای بود که در اینمورد هم ما به نفس حضور کومه له در این اجلاس نقدی نداشتیم؛ نقد ما به دفاع کومه له از آن تحرک و بی مرزی و دفاع کومه له از کنگره ملی کرد بود.

موشدوانی عربستان و عروج ترامپ و دلخوش کردن ناسیونالیستهای کرد به این پروژه، کماکان محتمل است. ما پیش تر در این مورد به روشنی به مخاطرات این پروژه و تحرکات حزب دمکرات (جناح مصطفی هجری) برای مردم در کردستان هشدار دادیم، نامه رسمی به احزاب سیاسی از جمله حزب کمونیست و

سازمان کردستانش دادیم و تلاش کردیم توجه آنها را به حساسیت اوضاع و سیاست غیر مسئولانه حزب دمکرات جلب کنیم. اما متأسفانه رهبری کومه له حتی زمانی که دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران در اربیل برای مراسم عربستان سعودی هیئت میفرستاد و عکس یادگاری با هم میگرفتند، زمانی که بر همه کس واضح بود که حزب دمکرات وارد پروژه خطرناکی شده است، تنها نقدش به این تحرکات عدم اطلاع از پیشی خود بود. برخوردی که عدم حساسیت رهبری کومه له را به مخاطراتی که میتوانست جامعه کردستان را تهدید کند و ناآمادگی این جریان برای بستن سدی در مقابل آنرا نشان میدهد.

جمعبندی کنم ما هیچ مشکلی با مناسبات سیاسی میان احزاب اپوزیسیون جمهوری اسلامی و از جمله مناسبات سیاسی کومه له با احزاب سیاسی کردستان نداریم و نداشته ایم. هیچ نقدی به اینکه کومه له تلاش کند بقیه هم در انتخابات شرکت نکنند نداریم، هیچ نقدی به همکاری هایی در زمینه های معینی از جمله مقابله با توطئه های جمهوری اسلامی علیه اپوزیسیون نداریم. ←

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد سوسیالیسم!

باید به جمهوری اسلامی و اعوان و انصارش که از تبدیل شدن خشم و نفرت ما به نیرویی متحد برای به زیر کشاندشان نگراند، و ما را به انتخاب بین بد و بدتر میکشاند، فهماند که ما صف میلیونی کارگر، زن و مرد، جوان و پیر در اعتراضات و اعتراضات کارگری، در اول مه ها، ۱۶ آذر ها، ۱۸ تیر ها، هشت مارس ها، در جنبش دفاع از حق کودک، جنبش ضد اعدام، جنبش رهایی

زن، با شعار **آزادی و برابری**، مدت ها است انتخاب خود را کرده ایم.

باید اعلام کرد ما در نمایش وقیحانه بی قدرتی و تحقیر خود، در مراسم رسمی اعلام بی حقوقی خود شرکت نمیکنیم.

انتخابات امسال را باید به محملی برای تقویت جنبش مستقل و انقلابی خود علیه کلیت سیستم و حاکمیت و همه طرفدارانش تبدیل کنیم...

<p>حکمتیست می پرسد ...</p> <p>اما اجازه بدهید به برخی از جوابهایی که اعضایی از رهبری کومه له به انتقادهای داده اند پردازیم.</p> <p>رهبری این سازمان میتواند به روشنی و صراحت اعلام کند که بر متن تهدیدات جمهوری اسلامی در منطقه و خطر محدود کردن فعالیت نظامی احزاب اپوزیسیون در کردستان عراق، بر متن ناامیدی حزب دمکرات و باندهای دنبالچه آن از توافق با جمهوری اسلامی، تلاش کرده است این احزاب و سازمانها را از سیاست حمایت از روحانی به سیاست خود مبنی بر عدم شرکت (یا بایکوت و تحریم) انتخابات بکشاند.</p>	<p>حزب حکمتیست برمیگردد، ما قطعاً از فضای بوجود آمده در کردستان برای دعوت مردم به عدم شرکت در مضحکه انتخابات، برای متحد و متشکل کردن مردم و طبقه کارگر، زن و مرد، پیر و جوان در کردستان حول مطالبات آزادیخواهانه خود، برای آزادی، رفاه، سعادت و برابری علیه جمهوری اسلامی و هر نیروی ارتجاعی استفاده کنیم.</p> <p>همزمان تلاش میکنیم ماهیت نیروهای ناسیونالیست و قومی، افق ارتجاعی که آنها در مقابل جامعه قرار میدهند و همزمان سازش و تمکین و دوستی و عدم گارد کومه له در مقابل آنها را در مقابل جامعه و طبقه کارگر قرار دهیم و مانع پاشیدن خاک به</p>	<p>باج دادن به جریانانات ناسیونالیست کرد داده است. سنت باج دانی که دائماً به نام "جنبش انقلابی کردستان"، "مصالح مردم کردستان" بسته بندی میشود. راهی که کومه له تا کنون رفته است، یک جاده یک طرفه دیپلماسی، باج دادن و مباحثات کردن به قرار گرفتن در "کلوب احزاب ناسیونالیست کرد" است. ردیف کردن لیستی از احزاب ناسیونالیست کرد و فرقه های قومی و حاشیه ای با توجیه "مصالح" مردم کردستان کارت بازی کومه له برای توجیه راست روی خود و احساس افتخار در این صف به عنوان بخشی از جنبش خود و به عنوان جناح چپ آن است. تا جائیکه به</p>	<p>میتوانستند بدون آسمان و ریسمان بافتن در مورد "مصالح مردم کردستان" و سکوت در مورد جریاناتی که بیانیه را امضا کرده اند، اعلام میکردند ما این جریانات را به دنبال سیاست خود کشیدیم. میتوانستند اعلام کنند در جواب به تهدیدات جمهوری اسلامی از نیرو و نفوذ همه جریانانات ناسیونالیست کرد و باندهای آنها استفاده میکنند. اما ظاهراً ذوق و شوق در راس "کلوب احزاب کردی" قرار گرفتن مهمتر از اینها است. حتی به بهای ارتقا باندهایی مانند خبات و زحمتکشان به جرگه احزاب سیاسی.</p> <p>سیاست روشن و کمونیستی مدتهاست در کومه له و حزب کمونیست ایران جای خود را به "دیپلماسی" و</p>
--	--	--	--

زنده باد هویت انسانی!

نه قومی! نه مذهبی!

انتخابی در ...

بعنوان امکانی برای عقب راندن جمهوری اسلامی به خورد مردم بدهند، امروز این حربه را تماما از دست داده اند. سوختن ورق "اصلاح طلبی" و "اعتدال"، در شرایط "پسابرجام و پایان یافتن جنگ مرگ و زندگی" بین جناح ها، اپوزیسیون دورن و بیرون حکومتی طرفدار نظام را، تماما خلع سلاح کرده است.

اگر دوره ای روی استیصال و بی افقی مردم سرمایه گذاری کردند و آنها را پای صندوقهای مارگیری "انتخابات" بردند، امروز بی افقی و سکوت جای خود را به اعتراض و "رای نمیدهم" داده است. اگر دوره ای انتخاب رفسنجانی، خاتمی، یا کشیدن مردم به خیابانها به بهانه "رای من کو" و بالاخره انتخاب روحانی را انتخابی علییه "نظام" و ولی فقیه، امید به اصلاح و دمکراتیزه شدن رژیم، افق گشایش اقتصادی و فرصتی برای نفس کشیدن به جامعه قالب کردند، امروز پس از سوختن آس "اعتدال"، تمام قد و بی آلترناتیو در مقابل مردم قرار گرفته اند. جمهوری اسلامی امروز نه راه بازگشت به عقب و حاکمیت "دوران طلایی امام" و بازار پان اسلامیستی و حفظ اسلامیت نظام را دارد و نه راه فراری به جلو برای در انتظار نگاه داشتن مردم!

نه رئیسی "هیولاتر" و "خط امامی تر" از روحانی است و نه احمدی نژاد "سرکش" ضد نظام و ولی فقیه! جنگ داخلی اینها هرچه باشد، جمهوری اسلامی با رئیس جمهور معمم یا مکلاهی خود، از اصولگرای خط امامی تا اصلاح طلب و معتدل آن، حکومت اقلیتی سرمایه دار مفتخور، است. این حکومت ضد زن، ضد شادی، حکومت تداوم تحمیل بیحقوقی کامل به اکثریت جامعه، حکومت فقر، حکومت خفقان است که صرفا با اتکا به دستگاه سرکوب خود از سپاه پاسداران و ارتش، وزارت اطلاعات تا گله انصار الله و دستگاه مذهب، سر پا ایستاده است.

مردم آزادخواه! نباید اجازه داد جمهوری اسلامی و شارلاتانهای سیاسی طرفدار آن، بن بست و استیصال خود را به بن بست و استیصال ما تبدیل کنند. نباید اجازه داد نوکران و نان به نرخ روز خورهایی شان به نام اپوزیسیون و میدیا، با علم کردن "خطر تندروها"، "خطر ترامپ" و جهنم سوریه، ما را به تمکین و شرکت در این نمایش مسخره بکشانند.

باید روز انتخابات و حوزه های انتخاباتی را به میدان و صحنه قدرت نمایی خود تبدیل کنیم. باید به جای شرکت در نمایش مسخره "انتخابات"، آنرا به محملی برای اعلام خواست آزادی و

برابری، خواست رفاه همگانی، خواست کوتاه کردن دست مذهب از زندگی خود، تبدیل کرد.

اگر کل دستگاه تبلیغاتی و ارگانهای حاکمیت در تلاشند با فریب، ما را پای صندوق رای ببرند و به حاکمیت خود مشروعیت بخشند، در مقابل باید همه جا در مراکز کار، دانشگاه، محلات و...، ما کارگران، ما زنان و ما آزادیخواهان در تجمعات خود اعلام کنیم این انتخابات ما نیست. کمترین انتخاب ما جامعه ای انسانی، آزاد و مرفه است!

باید به جمهوری اسلامی و اعوان و انصارش که از تبدیل شدن خشم و نفرت ما به نیرویی متحد برای به زیر کشاندشان نگرانند، و ما را به "انتخاب بین بد و بدتر" میکشانند، فهماند که ما صف میلیونی کارگر، زن و مرد، جوان و پیر در اعتراضات و اعتصابات کارگری، در اول مه ها، ۱۶ آذر ها، ۱۸ تیر ها، هشت مارس ها، در جنبش دفاع از حق کودک، جنبش ضد اعدام، جنبش رهایی زن، با شعار "آزادی و برابری"، مدت ها است انتخاب خود را کرده ایم. باید اعلام کرد ما در نمایش وقیحانه بی قدرتی و تحقیر خود، در مراسم رسمی اعلام بی حقوقی خود شرکت نمیکنیم. انتخابات امسال را باید به محملی برای تقویت جنبش مستقل و انقلابی خود علیه کلیت سیستم و حاکمیت و همه طرفدارانش تبدیل کنیم.



سایت آرشیو
مجموعه آثار
منصور حکمت

<http://hekmat.public-archive.net/>

نشریه هفتک

حزب حکمتیست (خط رسمی)

www.hekmatist.com

سر دبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب

@HekmatistXateRasmi

تماس با حزب

دبیرخانه حزب

hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته رهبری: خالد حاج محمدی

Khaled.hajim@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

مسول تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

مسول دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی

mozafar.mohamadi@gmail.com

باید اعلام کرد هر "انتخاباتی" با وجود جمهوری اسلامی مردود است. انتخابات ما بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی ایران با امید به آینده ای بهتر، برگزار میشود!

مرگ بر جمهوری اسلامی!
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!
حزب کمونیست کارگری-حکمتیست (خط رسمی)
۱۷ آوریل ۲۰۱۷ (۲۸ فروردین ۱۳۹۶)